

plesnoba. Le-ta mu dela škodo pri posodi ali tudi zdravje trpi človeku, če biva delj časa v taki kleti. A takih kleti je več in izlasti jeseni in po zimi dela se taka plesnoba rada v kletéh.

Vsekako je dobro, če ima človek pomoč zoper to sitnobo. V naslednjih vrstah podamo našim bralcem tako pomoč, treba je samo, da se je poslužijo, toda previdnim jim je biti pri njej. Vzame se eden ali dva kilograma navadne soli ter se vloži ona v kako globljo kamenito posodo. Sodi se morajo dobro zadelati in če je še kaj druga v kleti, kar bi trpelo škodo, naj se izpravi iz kleti.

Za tem se vlije pol litra žveplene kisline na sol, človek pa, ki to stori, naj jo hitro pobriše iz kleti. Le-ta mora seveda biti zadelana pri oknih in pri dverih. Dve uri ali ka-li naj ostane tako zaprta, a človek ne sme v tem času va-njo, sicer bi ga zadušilo. Po dveh urah odpró se najprej okna od zunaj, da izpuhti klorov plin iz nje in še le čez nekaj časa je varno iti v klet.

Sedaj pa se omete cela klet, stene, koti, sodi, sploh vse, kar se najde plesnjivega v kleti. Tudi tla je treba potlej izmesti. Kleti, pri katerih se naredi tako, izgubé ves plesnjivi smrad, kajti klorov plin umori vse življenje, tedaj pa tudi plesnobo.

Le-ta poskus je zanesljiv in ni se bati druga, kakor da se ne pusti kacih reči v kleti, ki bi jih umoril klorov plin.

Vrbinje.

Spomladi leta 1888 oddajajo se iz drž. vrtop pri Gradcu. Premstättenu, v Muravi in Lietzenu sadike igličastega in vrbovega lesovja, to pa posestnikom lesov, ki imajo spričevalo občinsko, da so ubožni, zastonj pri imenovanih vrtovih.

Premožniši posestniki dobodo pa enake sadike tudi v vrtovih za ceno, kakor je ima ona vsled dela, tedaj

za 1000 triletnih smerek za 1 fl. 60 kr., za 1000 dveletnih pa za 1 fl. 20 kr. Dveletne mecesne, črne in bele bore pa 1000 za 1 fl. 40 kr. Delo se računi po 50 kr. za tisoč, namreč za izkapanje, zlaganje in spravljanje na železnico ali pošto.

Kdor torej želi tacih sadik, naj že bo brez denarja ali za denar, oglasi se naj vsaj do dne 20. januarja 1888 pri c. kr. dež. gozdnarskem nadzorniku v Gradcu. Le-ta stanuje v c. kr. namestniji ter bode jim odgovoril, ali in koliko dobodo sadik, najdalje do dne 20. februarja 1888. Kdor se oglasi pozneje, na-nj se pa ne ozira.

V prošnji je ime in domovina zapisati razločno pa tudi to, po kateri poti, železnici ali pošti, kdo želi sadike vzprejeti. Kdor pa pride sam po-nje, naj to naznani v svoji prošnji.

Sejmovi. Dne 19. decembra na Teharjah. Dne 20. decembra v Gradcu in dne 22. decembra v Brežicah.

Dopisi.

Iz Celjske okolici. (Volitev volilnih mož.) Pred 3 leti propali smo Slovenci v naši občini pri volitvi volilnih mož za državnozbornsko volitev. Nemškutarji so nas preloputnili. Mislili smo, da izmed nemškutarjev tako nikdo ne pride volit, ker še niso nikdar poprej pri volitvi volilnih mož zmagali. Zarad tega prišlo je k volitvi komaj do 30 naših volilcev. Ko so pa nemškutarji videli, da ni ravno premnogo Slovencev prišlo, pritisnili so iz gostilne, kjer so bili skriti, in mi smo propali z enim glasom. — Tudi letos so nemškutarji mislili, da nas bodo obladali. Dali so vse svoje može na tihem poklicati k volitvi. Narodni pa ni bil nobeden povabljen, akoravno postava pravi, da se morajo vsi volileci k volitvi povabiti. Pa to Slovenci poznamo nemškutarске muhe, za to smo bili opazni, ter smo se tudi dogovorili in se 6. dec. v obilnem številu zbrali na volišču. Ko smo tje prišli, in videli malo številce nasprotnikov, vedeli smo koj, da letos bodemo sopet zmagali mi Slovenci. In tako je tudi bilo. Naši volilni možje so dobili 49 glasov, nasprotni pa samo 29! — Tako se je sopet pokazalo, da Slovenci lahko zmagamo, ako le hočemo sami, in smo složni. — Iz tega pa tudi vsak lahko razvidi, da moremo ravno tako Slovenci zmagati po novem letu pri volitvi v občinski odbor ter se rešiti sedaj na občini vsegamogočnega Stibeneka, če bodemo složni, in če pridemo vsi k volitvi in volimo narodno.

Iz Celjske okolice. (Volitev deželnega poslanca.) V torek 13. decb. sklenole so se volitve volilnih mož Celjskega okraja. Vdeležitev nikjer ni bila prav živahna, pa tako vnemarna, kakor v Škoflji vesi, menda nikjer ne; od 400 volilcev prišla sta le dva, po tretjega so posebej morali poslati! Ker so vsi ti trije bili od nam nasprotnne stranke, izvolili so — kakor se razume — le volilnih mož svoje glihe. Škofljoveščani, to ni hvale vredno! — Da bode v petek, dne 16. t. m. blag. gosp. dr. Josip Sernec deželnim poslancem izvoljen, ni dvomiti. Ker se pa ne manjka takšnih hujskalcev, ki bi radi slogo slovenskih volilcev krušili, naj par besedi o našem g. kandidatu spregovorim. — Premislimo, kaj smemo terjati od moža, kateri se nam za poslanca nasvetuje. Kaj? — Da ima bister um, za narod svoj gorke srce; da stoji na svojih nogah ter ima roke odprte za potrebe našega milega naroda. Vprašam vas, kje imamo v našem okraju moža, ki bi te lastnosti imel v obilnejši meri, kakor jih ima naš bodoči poslanec gosp. dr. Josip Srneg,

Da ima bister um, priča nam je toliko zamotanih pravi, katere je njegov bister um srečno izpeljal, ne le v Celju in v Gradcu, nego tudi na Dunaju. Dnes pa posebej omenjam zadnje Forregerjeve pravde proti „Süd. Post“. Naš kandidat, g. dr. Srnec je „slovitega“ dunajskega odvetnika liberalnega poslanca Celjskega mesta, dohtarja Foreggerja pred Celjsko okrožno sodnijo tako sijajno premagal, da si bo ta gotovo premislil, še kedaj z dr. Sernecem „črešenj zobati“. — Da ima on za slovenski naš narod prav toplo srce, pokazal je že dostikrati, posebno pa kaže kot načelnik Celjske posojilnice, kjer mu je vedno za to skrb, da se ljudem denar, kolikor le mogoče, po ceni izposojuje. Ker ima lastno hišo, vrte in vinograde svoje, tudi sam dobro vé, kje da kmeta najbolj črevelj žuli. Da on na svojih nogah stoji, kakor le redko kdo, pokazal je najbolj očitno na den prihoda Njih cesarskih Visokosti cesarjeviča Rudolfa in njegove visoke sopruge v Celju. Ker je on neodvisen od Celjskih strahonj, dal je brez strahu razobesiti celo vrsto slovenskih tribojnic: na svoji hiši, na svoji pisarni ter na Celjski posojilnici. On svoje barve nikdar še ni zatajil: Da ima za potrebe milega slovenskega naroda vedno odprte roke, pričujejo vsa slovenska društva, ki ga prištevajo svojim radodarnim udom, posebno pa še Celjska čitalnica, katerej je on mnogoletni predsednik, potem pa „dijaška kuhinja“ in dr. Kar ga pa nam še posebno pripočuje, je njegova miroljubnost, s katero je vsaki čas delal za slogo med duhovnimi in svetovnimi narodnjaki. Slovenski volilni možje! Takšnemu kandidatu z dobro vestjo damo svoj glas! Naš poslanec je dr. Josip Sernec!

Volilni mož Celj. okolice.

Iz Gomilske. (Nova šola.) Dne 17. t. m. blagoslovilo se je tuk. novo z zelenjem in zastavami okrašeno šolsko poslopje na kaj veličasten način. Začela se je ta redka a pomenljiva slovesnost s sv. mašo, katerej je sledilo blagoslovljenje šolskih sob in učiteljskih stanovanj po domačem župniku preč. g. Luku Jeriša o navzočnosti čast. g. kaplana Janez Tomaniča, jako vrlo zastopanega učiteljstva in mnogobrojnega ljudstva, med tem dveh županov, udov kraj. šol. sveta ter občinskih odbornikov. Zvršivši blagoslovljenje, obrne se že omenjeni g. župnik proti občinstvu, zahvaljuje se faranom za obilne troške, katere je zidanje od njih zahtevalo, g. načelniku pa za trud, katerega je pri tem delu imel. Razkladal je potem prav temeljito, kako težaven da je učiteljski stan, kako izredno važnost ima za blagor človeštva sosebnost, ako mu služi kot vodilo naše geslo: vse za vero, dom, cesarja; da stariši učitelje bodi si duhovskega ali posvetnega stanú vedno spodobno spoštovaje spolnjujejo eno najvažnejih dolžnosti; opominjal otroke k ubogljivosti in

pridnosti ter zakliče konečno skrbnemu očetu šolstva, ki je tudi za našo stavbo daroval 200 fl. t. j. presvitlemu cesarju trikratni „živio“, kateri je bil navdušeno sprejet. Kot drugi govornik oglasil se je g. nadučitelj Franc Šorn iz iz Št. Jurja, kateri se je v prvi vrsti zahvalil g. župniku za lep, šoli in učiteljstvu toliko prijazen govor, naglašal je posebno važnost rednega šolskega obiskovanja, dokazoval veliko potrebo vzajemnosti med stariši in učitelji, ter grajal tu in tam se še nahajajočo grdo razvado, da nekateri roditelji učiteljem v vsem nasprotujejo ter otrokom ravno to prepovedujejo, kar se jim je v šoli zapovedalo. G. Cukala zahvaljuje se č. g. župniku za izvrsten govor ter njemu kot načelniku skazano čast ter izroči vodji šole g. J. Reichu šolske ključee s prošnjo, naj blagovoli poslopje poškodovanja varovati. Zahvali se tudi navzočim zastopnikom všolanih občin za prijazno podporo, katere se mu je skazala z rednim uplačevanjem potrebnih denarnih doneskov. Sprejemaje ključee zagotovi tukajšni g. učitelj, da ne sprejme v svoje varstvo samo golega zidovja in znotranje oprave, marveč v prvi vrsti najdražji zaklad starišev, to je njih otroke, za katerih dušni in telesni blagor hoče z gđc. učiteljico ter s čast. g. katehetom vred neumorno skrbeti, vodč jih k temu, da postanejo dobri kristijani, značajni domoljubi in pošteni državljani. Da se bo ta vzvišen namen ležje dosegel, prosi navzoče in nenavzoče stariše blagohotne podpore, učence pa opominja k marljivosti in ubogljivosti. S preponižno pohvalnostjo omenja konečno očevtvske skrbi, katero ima naš presvitli vladar za napredek šolstva in s tem se slavnost v šoli sklene. Pri skupnem obedu, katerega se je vdeležilo čez 30 oseb, zadonela je prva napitnica (Fr. Šorn) presvitlemu cesarju, druga po naduč. Vidicu tuk. gosp. učitelju, kateri se potem dragim tovarišem za tako obilno vdeležbo presrečno zahvaljuje, dalje napil je g. Vidic starosti Savinjskih Slovencev, vrlemu županu g. Gašpar Šornu, g. Gabršek pa preč. g. L. Jeriši in J. Tomaniču, oziroma vsemu narodnemu duhovstvu in naduč. Šorn g. Gabršeku. Med veselimi petjem slišalo se je potem še več govorov, izmed katerih omenjam le zahvale g. tuk. učitelja, katero je izrekel g. Gabršek-u za velikodušni dar 10 fl. namenjen tukajšnjim revnim učencem. Zabava bila je v obč. izvrstna, kar priča resnica, da so se gostje še le o poznej noči razšli.

Iz Vojnika. (Raznoterosti.) Bog obvaruj cesarico! Tako so z ljubeznijo prosili imendneva vsi zvesti državljani, tako tudi Vojničanje. V cerkvi se je zbralo dosti ljudi. Ali mislite si, kako so bili neprijetno zadeti, ko se oglašali s shodov: „Gott erhalte...“ neumljiva jim pesem. Začuden se je narod po cerkvi po-

gledoval, takega petja se pač ni nadejal. Bog mu ta greh odpusti! Orgljavec se pač ni s tem prikupil. Zadnjič se je o njem čitalo, da mu tista koča ni nečastno stanovanje. Res je, ako bo tako po volji nemčurjev delal, ne bode še take vreden in utegne še iti. Po volji nemčurjev, pravimo, ker bil je „nataknen“. Da se orgljavec, če ni druga, s kako obljubo lahko natakne, to je Vojničanom znano. A zanaprej si prepovemo take slučaje! O prejšnjem g. nadučitelju je nekedaj „Slov. Gosp.“ dejal, da se ga treba izogibati, kakor kosmatega kožuha; kaj bi se pa še le o sedanjem reči smelo! Dasiravno smo njegove nazore ali prav za prav pohlep že prej znali, kakor smo ga med sebe dobili, vendar pa smo upali, da bode pri nas tiste opustil. No, motili smo se. Ravno on je tako oblastno stopil na kor, ter zapovedal, naj se nemško poje. Vojničanje, zapomnite si ga! Upamo, da se ne primeri več kaj takega. — Tržki mladi svet (pa le šest fantov) je prodal (po kmečko) nevesto za 20 gld. Od gospodičev bi pričakovali več pameti! Kje si „omikani Slovence!“

Quidam.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nekaj dni sem šumi čudno po Avstriji ter je podoba, da se bliža — vojska. V četrtek dne 8. decembra je bil na Dunaju zbor višjih generalov ter so bili svitli cesar sami vpricho. Kaj da se je v njem sklenilo, to se sicer ne zna, nekaj pa se že uni šum polegava poslej. Krive so ga bile novice, da zbira Rusija čez navado veliko vojaštva ob naših mejah. — Mestni zastop na Dunaju je vzprejel z vsemi glasovi predlog, da pošlje mesto sv. Očetu častitko o priliki njih zlate sv. meše. — Štaj. dež. zbor je poslal posebno deputacijo k svitlemu cesarju zavoljo železnice Eisenerz-Vordernberg. Le ta bode se vé, da na nemškem Štajarju in koristi tedaj le Nemcem. V 7. seji tega zbora, dne 13. decembra ni bilo kaj posebnega. — Koroški dež. zbor je sklenil postaviti, da se ponadačuje žganje, računati se tega davka za prihodnje leto 159.000 gld. — V Beljaku je umrl župan pl. Dollhopf, pravi se, da je bil velik Nемец. — Ultranemški dež. šolski svet v Celovcu ne trpi, da se učitelji čutijo za Slovence. Kar čez noč dobodo taki povelje, naj gredó Bog zna, v kak nemški kot. Pravica to pač ni ali pa je — nemška. — Kranjski dež. zbor dobode novo obč. postavo v obravnavo. Po njej bile bi nadžupanije in županije; slednje bi imele samo svoje šole in premoženje, če ga imajo, na skrbi, vsa druga opravila pa nadžupanije. Kakor je podoba, pa je dež. zbor ne vzprejme. — Ljubljana dobi z novim letom svojo lastno hranilnico, njej bode na čelu veletržec g. Fr. Souvan in še čvetero družih go-

spodov. — V Goriškem dež. zboru gredó razprave gladko naprej; vladni zastopnik brani bolenišnico usmiljenih bratov zoper pritožbe, kakor jih ima g. posl. dr. Rojic zoper njo. „Slov. bralno društvo“ v Gorici vrlo napreduje ter je vrla pomoč izlasti ubožnim delalcem. — Zoper javne plese se glasé sedaj že tudi učitelji na Primorju, občine storé pa le redko kaj zoper nje. — Nova obrtnijska šola v Trstu dobi plinovo razsvetljavo, priprave za njo stojé gotovo svojih 2000 gld. — Na morju, iz Soluna v Trst, je imela velika ladija nesrečo. Reklo se je, da je na njej ogenj nastal, in h kratu so planili vsi ven iz ladije na čolne. Pri tem se jih je več zadušilo, 47 pa potopilo a ognja ni bilo, pač pa so tatje v zmešnjavi ukradli kapitanu 60.000 lir. — V Kopru, glavnem mestu Istre, zboruje dež. zbor ter ima večino laško, manjšina poslancev pa je hrvaška. Le tem godi se, kakor našim v Gradcu, tedaj ne dobro. — Po Dalmaciji je bil na večih krajih zadnje dni potres, škode pa ni napravil. — Ogerski trgovinski minister, grof Szechenyi, odstopi in pride na njegovo mesto mož, ki bode še trje s Tiszom v zvezi, ne mara, da bode kak kalvinec.

Vunanje države. V tem, ko vznemirja Bolgarsko vprašanje ves zapadni svet, zboruje Bolgarsko sobranje mirno naprej ter vtrjuje oblast princa Ferdinanda. Njegova vlada ima veliko večino sobranja za-se. To pa se ve, da ne reče ondi veliko, kajti že čez noč zgine večina. Posojilo še ni gotovo, kajti nihče ne zaupa prav, da se princ Ferdo vzdrži na vrhu. — Srbski kralj ima sedaj precej lepe dneve ter se skupščina, drž. zbor, prizadeva, da izpolni vse želje njegove vlade. — Na mejah naših v Rumuniji bode poslej več reda, kajti meje so sedaj stalno določene. — Rusija zatrjuje, da ne misli na vojsko z Avstrijo, ali človek ji težko verjame, kajti sila veliko vojaštva ima nakopičeno tik naših mej. Toliko pa ga ni, da bi se vojska mogla že dnes ali jutri začeti. — Nemški drž. zbor ne mara za povišanje carine na žito a Bismarck hoče, naposled bode pa gotovo — povišanje. — Cesar Viljem je v veliki skrbi, koga da bodo za naslednika. To je pa zato, menimo, krivo, da so poročila gledé raka v cesarjevičevem grlu precej ugodna. — Anglija ni zadovoljna z Rusijo, kajti ruski poslanec v Teheranu, knez Dolgoruki, izpodkaplja ji ondi tla, to je že mogoče. — Francija ima sedaj že srečno tudi svoje ministerstvo, na čelu mu je Tirard. Ker sta dva prejšnja ministra tudi v tem ministerstvu, ni menda veliko razločka med prejšnjo in sedanjo vlado. Predsednik, Carnot, proglašá o svojem nastopu, da hoče na zunaj mir, doma pa spravo med strankami. Te obljube niso, da jih človek zavrže ali drugo vprašanje je, kako jih bode mož izpeljal. — Spanija bi prišla rada v vrsto velesil, t. j.